

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนในโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (สพพ.) ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนที่เปิดสอนโครงการ สพพ. 41 โรงเรียน จากส่วนกลาง 17 โรงเรียน และส่วนภูมิภาค 24 โรงเรียน โดยเลือกเป็นนักเรียน ในหลักสูตรปกติ 400 คน และนักเรียนในโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 360 คน

เครื่องมือที่ใช้วิจัย คือใช้มาตรวัดทัศนคติทางพลศึกษา ที่ปรับปรุงจากมาตรวัดทัศนคติทางพลศึกษา ของ สุรศักดิ์ สุขเมธีวรกุล (2528) แบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 สภาวทั่ว ๆ ไป ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในโครงการ สพพ. จำนวน 15 ข้อ ตอนที่ 2 เป็นข้อความเกี่ยวกับวิชาพลศึกษาจำนวน 46 ข้อ ประกอบด้วยข้อความนิมาน 23 ข้อ ข้อความนิเสธ 23 ข้อ โดยพิจารณาเพิ่มข้อความตามองค์ประกอบของทัศนคติ คือ ความรู้ ความรู้สึกและพฤติกรรม ในข้อ 39-46 ซึ่งจากเดิมมี 38 ข้อ ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของพลศึกษา และได้รับการพิจารณาตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญทางจิตวิทยาการกีฬา 4 ท่าน แล้วนำไปทดลองใช้ (try-out) กับนักเรียนโรงเรียนในโครงการ สพพ. จำนวน 30 คน นำผลการทดลองใช้มาหาค่าความเที่ยงตรงของมาตรวัดด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิเคราะห์แบบทดสอบ (Test Evaluation Package/TEP) ได้ค่าความเที่ยง $(r) = .84$ ด้วยวิธีทดสอบซ้ำ (test-retest)

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามด้วยตนเองและทางไปรษณีย์ ไปยังกลุ่มตัวอย่าง และได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด 760 ฉบับ นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ เพื่อหาค่าสถิติคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยใช้ค่า "ที" (t-test) กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผลการวิจัย

1. ทักษะคิดที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (สพพ.) อยู่ในระดับดี
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในหลักสูตรปกติของโรงเรียนในโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีทักษะคิดต่อวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับดี
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีทักษะคิดต่อวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับดี
4. ทักษะคิดต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนในหลักสูตรปกติกับนักเรียนในโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05
5. ทักษะคิดต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในหลักสูตรปกติโรงเรียนในโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ตั้งอยู่ในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
6. ทักษะคิดต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียน ในโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยในเรื่อง การเปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาระหว่างนักเรียนในหลักสูตรปกติกับนักเรียนในโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (สพพ.) มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. ทัศนคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนในโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค อยู่ในระดับดี โดสมิฉะนั้นเฉลี่ยของทัศนคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาสูงสุดในข้อความนิมิตที่ว่า "พลศึกษาส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจถึงความสำคัญของการออกกำลังกาย" และในข้อความนิมิตที่ว่า "พลศึกษาควรยกเลิกออกจากหลักสูตร" ดังปรากฏในตาราง 6, 7, 9 และ 10 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนในหลักสูตรปกติกับนักเรียนในโครงการ สพพ. ของโรงเรียนที่เปิดสอนโครงการ สพพ. เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา ว่าเป็นวิชาที่ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการเลือกสรรกิจกรรมในการออกกำลังกายมาใช้อย่างเหมาะสมตามที่ตนถนัดและสนใจ เพื่อพัฒนาสุขภาพกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม ตลอดจนทักษะต่าง ๆ ให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมและสิ่งแวดล้อมปัจจุบันที่เต็มไปด้วยมลภาวะได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นการศึกษาที่มีบทบาทอย่างหนึ่งในหลักสูตรของโรงเรียนที่จะขาดเสียมิได้ ดังปรากฏในวัตถุประสงค์ของแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา ภาษา และวัฒนธรรม พ.ศ. 2535-2539 ที่ประกาศใช้อยู่ในปัจจุบัน ที่ว่า "เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถในทักษะวิชาชีพและวิชาการอย่างมีคุณภาพเพียงพอ ที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมและพัฒนาผู้เรียนในระดับนี้ ให้มีความรับผิดชอบต่อสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สุขภาพ พลานามัยที่สมบูรณ์เป็นการสร้างทวิสุขภาพมนุษย์ให้สอดคล้องกับความต้องการในการประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตในสังคมซึ่งเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว" ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับความคิดเห็นของครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนที่เปิดสอนโครงการ สพพ. ซึ่งเป็นผู้ที่ใกล้ชิดสามารถรับรู้และเข้าใจสภาพนักเรียนของตน ร้อยละ 38.10 ซึ่งมากที่สุดที่ว่า ทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนในโครงการ สพพ. อยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 31.00 อยู่ในระดับดี สำหรับนักเรียนในหลักสูตรปกติ ทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับดี ร้อยละ 53.10 เมื่อพิจารณาร่วมกับข้อมูลทั่วไป พบว่า นักเรียนในโครงการ สพพ. ที่เกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษา การฝึกฝนปฏิบัติหลังจากที่เรียนแล้วอยู่ในระดับปานกลาง เล่นกีฬา ออกกำลังกายน้อย ครั้งละ

ประมาณ 15 นาที เฉลี่ยสัปดาห์ละ 1-2 วันเท่านั้น เคยเป็นนักกีฬาเพียงร้อยละ 25.10 ร้อยละ 4.90 ไม่เคยเป็นนักกีฬา แสดงให้เห็นว่านักเรียนส่วนมากในโครงการ สพพ. ส่วนมากไม่เคยเป็นนักกีฬา สมรรถภาพอยู่ในระดับไม่ทัดเทียมกับนักกีฬา เมื่อพิจารณาร่วมกับระดับทัศนคติที่มีต่อวิชาพลศึกษา ซึ่งอยู่ในระดับดีเท่านั้น คงไม่เข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษา, การกีฬา จนทำให้มีสมรรถภาพสูงขึ้นทัดเทียมกับนักกีฬาได้ ส่วนการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาก็เพียงเพื่อความสนุกสนาน บันเทิง และเพื่อสุขภาพในเบื้องต้น ร้อยละ 85.30 ชอบเรียนวิชาพลศึกษา เพราะเป็นวิชาที่สนุกสนาน ได้ผ่อนคลายความตึงเครียด สำหรับการใช้เวลาว่างนอกจากการเรียนตามปกติในตารางเรียนแล้ว นักเรียนใช้เวลาให้สำหรับการทำที่บ้านและเรียนพิเศษมากที่สุด ร้อยละ 38.80 ส่วนกิจกรรมกีฬาอยู่ในระดับน้อย มากที่สุด ร้อยละ 34.10 เนื่องจากการเรียนที่หนัก เนื้อหามารายงานมาก ไม่มีเวลายกย่น สภาพเหล่านี้สอดคล้องกับรายงานผลการนิเทศติดตามผลการดำเนินโครงการของโรงเรียนในโครงการพิเศษ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการเรียนการสอนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาของฝ่ายวิชาการและพัฒนาหลักสูตร (หน่วยศึกษานิเทศก์, 2538) ที่พบว่า ปัญหาของนักเรียนในโครงการ สพพ. ร้อยละ 68.00 คือ เรื่องเวลาเรียนจำกัด ต้องเรียนหนัก งานมาก ไม่มีเวลายกย่น จากข้อมูลทั้งหมดสรุปได้ว่าระดับการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนเป็นไปตามทัศนคติของตนเองในระดับนั้น มีความรู้ มีความเข้าใจ แต่ยังไม่ถึงกับแสดงออกมาเด่นชัดทางด้านพฤติกรรม การเข้าร่วม ซึ่งเป็นไปตามข้อสรุปของ จิระวัฒน์ วงศ์สวัสดิวัฒน์ (2538) ที่ว่า ทัศนคติเป็นความพร้อมทางจิต ซึ่งเกิดขึ้นจากประสบการณ์ สภาพความพร้อมนี้จะเป็นตัวกำหนดทิศทางหรือตัวกระตุ้นปฏิกิริยาตอบสนองของบุคคลต่อสิ่งต่าง ๆ หรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศุภชัย มั่นใจคน (2526) ที่ว่า ทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อยู่ในระดับดี และทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนในโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย อยู่ในระดับดีเช่นกัน ทั้งที่ สภาพการณ์ในปัจจุบันได้เปลี่ยนไป สังคมกลายเป็นสังคมอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น เป็นยุคสังคมข้อมูลข่าวสาร มีการนำเทคโนโลยีซึ่งเป็นเทคโนโลยีระดับสูง (High-technology) มีการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในงาน อุตสาหกรรม เกษตรกรรม กระบวนการธุรกิจ สถาบันการศึกษา ฯลฯ หรือแม้กระทั่งในชีวิตประจำวัน เป็นยุคที่นักเรียนและบุคคลในทุก ๆ วงการให้ความสำคัญมีความพยายามที่จะยกระดับติดตามให้ทันกับวิทยาการเหล่านั้น ซึ่งมีผลทำให้

นักเรียนในโครงการ สพพ. ซึ่งเป็นกลุ่มนักเรียนที่มีปัญหาเลิศทางด้านวิชาการ ได้ให้ความสนใจกับสิ่งเหล่านั้นมากขึ้น ดังปรากฏในคะแนนเฉลี่ยของข้อความเกี่ยวกับวิชาผลศึกษาในประเภทนี้ เลขข้อที่ 21 ว่า "นักเรียนสามารถฝึกทักษะทางกีฬาโดยใช้อุปกรณ์การสื่อสาร เช่น โทรทัศน์ วีดีโอ หรือ คอมพิวเตอร์มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 3.39 คือ เห็นด้วยนั่นเอง โดยนักเรียนเห็นด้วยกับการนั่งอยู่บริเวณจอภาพโทรทัศน์ หรือหน้าจอภาพคอมพิวเตอร์ แล้วใช้เพียงนิ้วมือสัมผัสตำแหน่งหน้าที่ต่าง ๆ ของการทำงานของอุปกรณ์การสื่อสารเหล่านั้น ก็สามารถฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ได้ จึงผิดไปจากความหมายของผลศึกษาที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) ได้กล่าวไว้ว่า "วิชาผลศึกษา คือการศึกษาแขนงหนึ่ง ซึ่งมีวัตถุประสงค์และความมุ่งหมายเช่นเดียวกับการศึกษาอย่างอื่น ๆ คือ ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการพัฒนาทางด้านทักษะ ร่างกายจิตใจ อารมณ์ และสังคม จะแตกต่างจากวิชาอื่นที่ตรงวิธีการ และสิ่งที่นำมาใช้ คือ ผลศึกษาใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาเป็นสื่อกลางของการเรียนโดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมผลศึกษาต่าง ๆ" แต่ในสภาพปัจจุบันของยุคแห่งการสื่อสารนี้ ผู้วิจัยได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับความค้ำหน้าของวิทยาการเหล่านี้ว่าเราสามารถส่งเสริมการเรียนรู้การฝึกฝนในกิจกรรมทางผลศึกษา เช่น การตีอล์ฟ หรือ การวิ่งออกกำลังกาย โดยผู้ออกกำลังกายสามารถปฏิบัติเหมือนผู้ออกปฏิบัติในสนามที่เป็นจริง โดยมีตัวเลขที่ปรากฏหน้าจอภาพของอุปกรณ์การสื่อสารเหล่านั้นได้ ดังนั้นถ้าโรงเรียนสามารถจัดหาอุปกรณ์เหล่านั้นมาใช้ นักเรียนก็จะได้เข้าร่วมฝึกทักษะด้วยการออกกำลังกายเต็มที่ได้นอกจากนี้ยังไม่สอดคล้องกับ วูด (Wood, 1987) ที่ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมผลศึกษาของนักเรียนที่มีปัญหาเลิศทางด้านวิชาการและไม่มีปัญหาเลิศทางวิชาการ พบว่า นักเรียนที่มีปัญหาเลิศทางวิชาการ มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาผลศึกษาและแตกต่างกับนักเรียนที่ไม่มีปัญหาเลิศทางวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001 ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า สาเหตุที่ทำให้ไม่สอดคล้องกันเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนปัญหาเลิศที่ วูด (Wood) ใช้ศึกษาเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ภาวหน้าทีในการเรียนตลอดจนความยากลำบากซับซ้อนของวิชาการไม่มากเท่ากับที่เพิ่มขึ้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งก็เป็นสภาพแวดล้อมหนึ่งที่มีผลต่อวิชาผลศึกษาของนักเรียน ดังงานวิจัยของ แมคมิลแลน (McHillan, 1993) ทำการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวกับการตอบสนองของนักเรียนต่อแผนการสอนวิชาผลศึกษา และพบว่า ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาผลศึกษาลดลง ระดับการเข้าร่วมกิจกรรมทางผลศึกษาก็ลดลงในขณะที่เรียนสูงขึ้น

สำหรับปัจจัยที่ทำให้ทัศนคติที่มีต่อวิชาพลศึกษา ของนักเรียนในหลักสูตรปกติกับนักเรียนในโครงการไม่แตกต่างกันก็คือ สถานที่เรียนที่ใช้ที่เดียวกัน ครูผู้สอนคนเดียวกัน มีการบูรณาการวิธีการสอนให้สอดคล้องกับเวลา จัดเป็นสิ่งแวดล้อมเดียวกัน เวลาที่เรียนพลศึกษา 1 คาบ ต่อ 1 สัปดาห์ เหมือนกัน จึงมีผลทำให้ทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มนี้ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฮิล (Hill, 1971) ที่พบว่า ครูผู้สอน ขนาดของโรงเรียน ขนาดของชั้นเรียน ความสามารถด้านทักษะ คณะณวิชาพลศึกษา ตลอดจนการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นปัจจัยที่มีผลทางด้านทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อความประเทภนิมาน 7 ข้อ ที่แตกต่างกัน จะเห็นได้ว่าคะแนนเฉลี่ยที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียน ในหลักสูตรปกติอยู่ในระดับดีกว่า นักเรียนในโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 5 ข้อ คือ ข้อ 5 พลศึกษาช่วยสร้างเชื่อมั่นในตนเองให้แก่ นักเรียน ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.30-4.11 ข้อ 6 พลศึกษาควรเป็นวิชาบังคับในหลักสูตร คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.98-3.65 ข้อ 8 ความอดทน การเชื่อฟัง และการยอมรับสิทธิ์ของผู้อื่นเรารู้ได้จากวิชาพลศึกษา คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.30-4.03 ข้อ 10 ควรมีการสอบข้อเขียนในวิชาพลศึกษา คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.19-2.95 ข้อ 19 พลศึกษาช่วยเสริมสร้างให้เกิดความสามัคคี คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.20-3.99 และในข้อความประเทภนิเศษ ข้อ 6 การเรียนพลศึกษาไม่ควรมีการให้คะแนน คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.51-3.21 ข้อ 22 สนามกีฬาหรือโรงฝึกพลศึกษา ไม่มีความสำคัญเหมือนห้องสมุด หรือห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.82-3.59 (จากตาราง 12-13) จะเห็นได้ว่า ในข้อความทั้ง 7 ข้อ นั้น ส่วนมากเป็นด้านพฤติกรรม คือ พร้อมที่จะกระทำ หรือไม่กระทำอันเนื่องมาจากความคิด และความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดี เป็นการกระทำที่สามารถสังเกตได้ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า นักเรียนในโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจะชอบเรียนวิชาพลศึกษาเพียงเพื่อเป็นการคลายความตึงเครียด เพื่อความสนุกสนาน ดังปรากฏในข้อมูลทั่วไปของนักเรียนในโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เล่นกีฬาน้อยกว่า 1-2 วัน ร้อยละ 26.50 แต่สำหรับนักเรียนในหลักสูตรปกติร้อยละ 18.00 และยังสอดคล้องกับวูด (Wood, 1987) ที่พบว่านักเรียนที่มีความเป็นเลิศด้านวิชาการ จะมีความกดดันเพื่อความสำเร็จในด้านต่าง ๆ ก่อให้เกิดความเครียดสูง จึงให้คุณค่าเกี่ยวกับวิชาพลศึกษาก็คือเพื่อลดความเครียดที่เกิดขึ้น ดังนั้นการที่จะแสดงพฤติกรรม เช่นการสอบข้อเขียนในวิชาพลศึกษา จึงถูกมองข้ามความสำคัญไป แต่ความ

เป็นจริงแล้วการวัดผลด้านผลศึกษาไม่เพียงแต่วัดด้านทักษะเท่านั้น จำเป็นต้องวัดให้ครบพัฒนาการ ทั้ง 5 ด้าน ดังคำกล่าวของ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) ที่ว่า การวัดผลวิชาผลศึกษาต้องครอบคลุมทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ความเข้าใจในทักษะกีฬา ด้านทัศนคติต่อวิชาผลศึกษา ด้านทักษะของกีฬา ด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านสังคม นอกจากนี้จะเห็นได้ว่าการขีดเขียน การแต่งคำขวัญ การแต่งเพลงเชียร์กีฬา หรือการเขียนคำตอบ อธิบายความหมาย ความสำคัญ ของการออกกำลังกาย กฏกติกา มารยาทต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ต้องอยู่ควบคู่ไปกับวิชาผลศึกษา

2. ทัศนคติต่อวิชาผลศึกษาของนักเรียนในโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่อยู่ในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สืบเนื่องจากลักษณะโรงเรียนของกรมสามัญศึกษาจะต้องมีความพร้อมในทุก ๆ ด้านจึงจะเปิดโครงการพิเศษขึ้นมาสนองตอบนโยบายของกรมสามัญศึกษา ตลอดจนโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นโครงการใหม่สำหรับทั้ง 41 โรงเรียน นักเรียนในโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ต้องมีคุณสมบัติภายใต้ระเบียบเดียวกัน ต้องใช้เวลาเพื่องานวิชาการต้องเร่งรีบ เพื่อให้สอดคล้องกับเวลาที่ลดน้อยลง จึงทำให้เกิดทัศนคติต่อวิชาผลศึกษา คล้าย ๆ กัน ในส่วนของผู้สอนวิชาผลศึกษาจะต้องมีการบูรณาการเนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับเวลา ปรับเพิ่มเปลี่ยนแปลงวิธีสอน สำหรับนักเรียนในโครงการสหพ. ร้อยละ 72.70 ซึ่งถือว่าเป็นค่าที่สูงมาก ดังนั้นนักเรียนในโครงการ สหพ. จึงได้รับรางวัลประสบการณ์ ตลอดจนการปลูกฝังทัศนคติที่เหมือนกัน ถึงแม้จะอยู่บนพื้นที่ภาคต่าง ๆ ของประเทศ ที่มีลักษณะของลมฟ้าอากาศ หนาว ร้อน เย็น ชุ่มชื้น ตลอดปี ความแปรปรวนหรือมลภาวะ ที่แตกต่างกัน ก็ไม่เป็นผลทำให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มนี้ มีทัศนคติต่อวิชาผลศึกษาที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จอห์นสัน (Johnson, 1971) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติต่อผลศึกษากับนักศึกษารุ่นที่มหาวิทยาลัยบรืกแฮมยั้ง (Brigham Young University) เกี่ยวกับการลงทะเลบนเรือ วิชาผลศึกษาในฤดูกาลที่ต่างกัน พบว่า ทัศนคติต่อวิชาผลศึกษาไม่แตกต่างกัน

แต่สำหรับนักเรียนในหลักสูตรปกติ ของโรงเรียนที่อยู่ในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคมีทัศนคติต่อวิชาผลศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่คะแนนเฉลี่ยของทัศนคติ ที่มีต่อวิชาผลศึกษาของนักเรียนหลักสูตรปกติ โรงเรียนในส่วนกลาง ดีกว่าในส่วนภูมิภาค ถึง 10 ข้อ และมีเพียง 2 ข้อเท่านั้น คือ ข้อ 16 ผลศึกษาคควรเป็นวิชาเลือกในชั้นมัธยมศึกษา

คอนปลาช ข้อ 19 ควรมีการสอบข้อเขียนในวิชาพลศึกษา ที่ทัศนคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียน
 ในหลักสูตรปกติ โรงเรียนในส่วนภูมิภาคสูงกว่าส่วนกลาง ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าความแตกต่าง
 ของคะแนนเฉลี่ยที่มีต่อวิชาพลศึกษาขึ้นอยู่กับเหตุผลประกอบต่าง ๆ เช่น จากสภาพข้อมูลทั่วไปพบ
 ว่านักเรียนในหลักสูตรปกติ โรงเรียนในส่วนกลางที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง
 ซึ่งกลับกันกับส่วนภูมิภาค หรือในข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการใช้เวลาสำหรับการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย
 ของนักเรียนในหลักสูตรปกติ โรงเรียนในส่วนกลางมีค่าร้อยละสูงกว่านักเรียนหลักสูตรปกติในส่วน
 ภูมิภาค ตลอดจนเวลาที่ใช้สำหรับช่วยงานบ้าน นักเรียนในส่วนภูมิภาคใช้เวลามากกว่านักเรียนใน
 ส่วนกลาง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่ได้รับจากสื่อมวลชนทั้งทางโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือ
 พิมพ์หลายฉบับ หรือจากอุปกรณ์การสื่อสาร เช่น วิทยุติดตามตัว จะมีการให้ข่าวสารเกี่ยวกับการ
 กีฬาอย่างทันเหตุการณ์รวดเร็วและมากกว่าในส่วนภูมิภาค ซึ่งข้อมูลเหล่านี้สอดคล้องกับคะแนน
 เฉลี่ยของทัศนคติที่มีต่อวิชาพลศึกษา ของนักเรียนหลักสูตรปกติในส่วนกลางกับส่วนภูมิภาค และยัง
 สอดคล้องกับ นพรัตน์ บุญสมบูรณ์สกุล (2533) ที่ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ ทัศนคติที่มีต่อวิชาพลศึกษา
 ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตสังักคกบวงมหาวิทยาลัย พบว่า ทัศนคติที่มีต่อ
 วิชาพลศึกษาของนักเรียนชายคึกว่านักเรียนหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทัศนคติต่อ
 วิชาพลศึกษานักเรียนโรงเรียนสาธิตในส่วนกลางและภูมิภาค แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
 ระดับ .01

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียน ควรมุ่งให้นักเรียนเห็นคุณค่าและประโยชน์ของวิชาพลศึกษาอย่างแท้จริง นักเรียนก็จะมองเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา ทำให้มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนต้องคำนึงถึงวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ ความแตกต่างของผู้เรียน การมีส่วนร่วมในการฝึก สถานที่ อุปกรณ์ และการสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียน โครงการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นโครงการที่ต้องบูรณาการเนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับเวลาที่น้อยลงตลอดหลักสูตร อาจารย์พลศึกษาจำเป็นต้องมีความรับผิดชอบสูงมาก และเป็นแบบอย่างในการใช้กิจกรรมพลศึกษา กิจกรรมการออกกำลังกาย เพื่อส่งเสริมสุขภาพ
2. กิจกรรมพลศึกษาที่นำมาสอนควรเป็นกิจกรรมที่มีคุณค่าต่อผู้เรียน เป็นกิจกรรมที่สามารถนำทักษะนั้นไปใช้ได้นอกเวลาเรียน หรือในชีวิตประจำวัน ควรเป็นกิจกรรมที่นักเรียนมีความสนใจและเหมาะกับวัยของผู้เรียน สอดคล้องกับปัจจุบันที่เป็นยุคแห่งการสื่อสาร โดยการใช้เครื่องมือสื่อสารที่ทันสมัย
3. การปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อพลศึกษาต้องอาศัยบุคคลหลายฝ่าย ตั้งแต่ผู้ปกครองจนถึงครูผู้สอน ผู้บริหาร ตลอดจนหน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในการจัดทำคู่มือ ตลอดจนการกำหนดนโยบายหรือวัตถุประสงค์ให้ชัดเจนเพื่อให้นักเรียนในโครงการส่งเสริมและพัฒนาที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้พัฒนาทั้งด้านสติปัญญา ความสามารถ จิตใจ อารมณ์ สังคม และสุขภาพกาย
4. จัดให้มีการแข่งขันกีฬาพื้นบ้าน กีฬาที่ไม่ต้องใช้ทักษะมาก โดยให้นักเรียนในโครงการ สพพ. มีส่วนร่วมดำเนินการรับผิดชอบเป็นคณะกรรมการจัดการแข่งขัน มีส่วนร่วมรับผิดชอบเฉพาะกลุ่ม เช่น แต่งคำขวัญ แต่งเพลงเชียร์ประจำกลุ่ม
5. ส่งเสริมทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา ให้กับนักเรียนในโครงการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้วยเกิดจากการเข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษาให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาสภาพปัญหาในการปรับกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเวลา
ในหลักสูตร ของครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความ
สามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. ศึกษารูปแบบกิจกรรมที่สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
คือมีความเป็นเลิศด้านวิชาการ
3. ศึกษาเปรียบเทียบสมรรถภาพทางกายระหว่างนักเรียนในหลักสูตรปกติกับนักเรียน
ในโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
เพื่อหาความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อวิชาพลศึกษา
4. ศึกษาติดตามปัญหาสุขภาพของนักเรียนเหล่านี้ในขณะที่เข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา
ต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย